A°. 1838. **SURINAAMSCHE COURANT.** N°. 104.

DONDERDAG, DEN 27sten DECEMBER.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 24 December 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 224 | 24, bepaald, dat de bij Art. 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde *Schutters-Raad*, voor het jaar 1839, bestaan zal uit de Heeren:

Kapt. Adjudant J. HELB, als *President*.
1e. Luitenant E. J. S. STUGER,
2e. Luitenant H. J. A. WITTERING,
Sergeant Majoor H. W. VARENHORST,
Sergeant S. H. DE GRANADA,
Korporaal R. H. BRAAM,
Schutter H. E. BUHK, } als *Leden*.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad gedurende 1839 zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Plaatselijke Policie.

Bij gelegenheid van de op handen zijnde *OUDE- en NIEUWE JAARS-DAGEN*, worden de Ingezeten dezer Stad herinnerd, aan de Publicatie van 19 | 25 November 1828, inhoudende verbod om *binnen den omtrek der Stad* VUURWAPENEN *of* VUURWERKEN *onder welke benaming ook, af te schieten of op te laten.*

De ondergeteekende vertrouwt dat Ouders, Voogden en hoofden van Huisgezinnen, ter wegneming van alle gevaar, hetwelk door het afsteken of oplaten van Vuurwerken, kan ontstaan, hunner zijds zullen medewerken tot handhaving van gezegd verbod; terwijl hij zijner zijds de bevelen heeft gegeven, dat door de Policie op het nakomen van dit verbod worde gewaakt.

Paramaribo, den 20 December 1838.

De Procureur Generaal *ad interim* der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

Advertentien.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de *Uitgaande Regten* zullen geheven worden, der gedurende het *Eerste Kwartaal* des Jaars 1839, dezer Kolonie uit te voeren Produkten, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (7½) *Zeven en een halve* Centen.
» » HEELE KOFFIJ op (24) *Vier en Twintig* Centen.
» » GEBROKE KOFFIJ op (16) *Zestien* Centen.
» » SCHOONE KATOEN op (31) *Een en Dertig* Centen.
» » VUILE KATOEN op (15½) *Vijftien en een halve* Centen. — En
» » KAKAO op (12) *Twaalf* Centen per pond, *Amsterdamsch* gewigt.

Paramaribo, den 24 December 1838.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen.*

12e ALGEMEENE VERGADERING der MAATSCHAPPIJ: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN*, op MAANDAG den 7den Januarij 1839, des avonds ten 7½ ure, in de Zaal van het *Waag-Gebouw*.

VOORLEZING: Het Lid Mr. T. M. LOTZE.

BALLOTAGE: De Heeren C. JANSE, H. BOER en J. BROUWER.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de* Nederlandsche Dagbladen *tot en met den 6 November 1838.*)

Hollandsche Berigten.

BREDA, den 26 October.

Te Leyden is de komeet van ENCKE, sedert den 19 October, nadat hare opsporing door het ongunstige weder was verhinderd, op het Observatorium waargenomen. Zij moet aldaar het eerste gezien zijn door den grooten kijker van FRAUNHOFER, waarvan melding gemaakt wordt in het stukje *de Komeet van* ENCKE getiteld, onlangs door den Heer KAISER, Directeur van het Observatorium, in het licht gegeven. Dat werktuig was, naar men zegt, den dag te voren op het Observatorium aangekomen en wordt voor een meesterstuk van kunst gehouden. — De Heer BLUME te Leyden, onder anderen, bekend door de uitgave van een prachtwerk over Oost-Indische planten en gewassen, is tot corresponderend lid der Fransche Akademie van Wetenschappen benoemd; eene onderscheiding, welke slechts zeldzaam aan Nederlanders te beurt valt. — Naar men verneemt, heeft de Heer ROYER, Directeur der Akademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam, als eene dankbare hulde aan de nagedachtenis van wijlen Hare Majesteit de Koningin, die hem, tot aan Haar afsterven, de meest welwillende bescherming verleende, een borstbeeld dier geëerbiedigde en algemeen geliefde Vorstin, in marmer, vervaardigd, en dezer dagen aan Z. M. den Koning aangeboden, wien het behaagd heeft, hetzelve met welgevallen aan te nemen. Bevoegde beoordeelaars hebben dit nieuwe kunstwerk van den Heer ROYER met belangstelling aanschouwd, de gelukkige gelijkenis, welke zoo moeijelijk na den dood te treffen was, erkend, en de uitmuntende wijs, waarop dit borstbeeld is bearbeid, ten hoogste bewonderd.

—Het Brusselsch Journal *le Commerce Belge* behelst heden onder zijne beursberigten het volgende:

»Op de beurs waren heden verscheidene staatkundige geruchten in omloop, die alle betrekking hadden op de besluiten van de Conferentie te Londen; van den eenen kant verzekerde men, dat brieven uit Londen en Parijs, door wel onderrigten en in aanzienlijke betrekking geplaatste lieden geschreven, het berigt melden van een bepaald besluit omtrent de zuivere en eenvoudige ten uitvoer legging der 24 artikelen; van den anderen kant verhaalde men niet minder stellig, dat de heeren Dujardin en Fallon sedert gisteren te Brussel teruggekomen waren van hunne jongste zending bij de Conferentie; dat zij gelukkig genoeg waren geweest om ons schuldaandeel op zes millioenen jaarlijksche renten te doen verminderen, eene aanzienlijke korting op de achterstallige schuld te verwerven en bepalingen van kapitulatie; wat de kwestie van het grondgebied betrof, in dat opzigt zou er niets aan het traktaat van 15 November veranderd worden. Wij geven deze geruchten zonder ze te waarborgen, schoon dezelve van geloofwaardige personen hebbende, die zeggen zelven gezien of gehoord te hebben.”

— Voor eenigen tijd werd in den *Belge* en daarna in de andere brusselsche bladen eene valsche telegraphische depeche geplaatst, houdende dat Estella door de christinos ingenomen was; een berigt, hetwelk onder de speculanten te Brussel eenige ligtgeloovigen vond, die zulks tot hunne schade ondervonden. Op de deswege gerezen klagten is de persoon die het berigt aan het bureau van den *Belge* bezorgd had, zeker koopman Ries, ter zake van openbare misleiding, in verzekerde bewaring genomen, en thans heeft de regtbank van eersten aanleg te Brussel beslist, dat het hier een delict van de drukpers betrof, en is Ries, op grond hiervan, naar de kamer van beschuldiging gezonden.

— Uit Oost-Indische depeches te Londen over land ontvangen, blijkt dat men vrees voedde voor het bestaan van geheime kuiperijen tusschen den Schach van Persie en eenige inlandsche prinsen, van welke een vereenigde aanval op de engelsche bezittingen of het vaste land van Indië of op die der bondgenooten van Engeland het gevolg zou zijn. Zulks en ook het wantrouwen, dat men in de gezindheid van het hof van Ava en van den koning van Oude voedde, had aanleiding gegeven tot

het voltallig maken der kompagnien van het engelsch leger.

De gouverneur van Bombay sir R. Grant, is den 9den Julij aan eene zinkingkoorts overleden. In de opperste gedeelten der provincie heerschte groote hongersnood.

— Te Londen heeft men berigten uit Konstantinopel, van den 27 September, volgens welke de Schach van Perzie een koerier aan den Britschen gezant bij dat hof zou hebben gezonden, met verklaring, dat hij genegen was, al de vorderingen van Engeland in te willigen.

— Het beroemd geworden Engelsche stoomschip *the Great Western*, heeft thans eene reis van New-York naar Bristol in den buitengewoon korten tijd van twaalf en een halven dag volvoerd. Het heeft berigten uit New-York tot den 4den October aangebragt, die geenszins onbelangrijk zijn. Daaruit blijkt namelijk, dat Lord Durham, na met de beraadslagingen in de beide Huizen van het Parlement over de hem gegeven lastbrieven bekend te zijn geworden, en dus ook te hebben gezien, hoe flaauwelijk het ministerie hem heeft verdedigd, besloten heeft, om de hem opgedragene waardigheid van Opperbevelhebber der Britsche Bezittingen in Noord-Amerika neder te leggen. Den 10 October zou hij reeds de terugreis naar het moederland aanvaarden. Onder de Engelsche partij in de beide Kanada's had dit besluit van Lord Durham groot misnoegen verwekt, en verbittering tegen degenen die daartoe in Engeland hebben aanleiding gegeven. Men vreesde, dat de thans heerschende rust na zijn vertrek op nieuw in die gewesten zou gestoord worden.

Fransche Berigten.

PARIJS, den 24 October.

De algemeene raad van koophandel heeft gisteren weder eene bijeenkomst gehouden, en daarbij onder anderen een tweetal afgevaardigden van Martinique gehoord, die voor weinig dagen herwaarts waren gekomen, om bescherming voor de koloniale suiker te verzoeken. De meerderheid van gezegden raad heeft zich thans verklaard voor eene ontlasting van de koloniale suiker van 12 fr. op de 100 killogr., zonder zich evenwel uit te laten of die vermindering bij eene eenvoudige ordonnantie moest worden daargesteld, of daartoe eene voordragt aan de kamers gedaan. Eene geringe meerderheid wil aan den wensch der kolonisten toegeven, dat zij namelijk hunne suiker regtstreeks, schoon slechts met Fransche schepen, uitvoeren; de kolonisten verlangen echter daarenboven, dat hun, tegen inruiling voor hunne suiker, den invoer van vreemde producten onder alle vlaggen toegestaan wierd, en daartoe zal men hier niet ligt besluiten, want hoewel het erkend wordt, dat de bloei der kolonien grootelijks wordt tegengehouden, door het verbod van de suiker regtstreeks naar vreemde landen uit te voeren, gepaard met de bestaande bepalingen bij den invoer in Frankrijk, wil men aan den anderen kant de kolonien die zoo zeer verlangde handelvrijheid niet geven, uit vrees dat de Fransche fabrieken en manufacturen, vooral de artikelen van weelde en veraangenaming, die Parijs oplevert, daardoor een te groote slag zou worden toegebragt.

— Paganini bevindt zich thans weder te Parijs, doch weigert volstandig, zich te laten hooren. Hij is door eene keelziekte aangetast, die hem het spreken geheel belet. In de volgende maand zou hij naar Italie vertrekken, in de hoop dat een zachter klimaat zijne herstelling zal bevorderen.

— De stedelijke raad van Marseille heeft eene som van tien millioenen fr. gestemd, om te worden besteed tot den aanleg van een nieuw kanaal, dat naar de stad zal worden geleeten. In de aanstaande zitting moeten de kamers het daartoe strekkend ontwerp bekrachtigen.

— Omtrent de reis van de Prinses van Beira en den oudsten zoon van Don Carlos naar het hoofdkwartier van den laatstgenoemden, heerscht in de berigten van de Spaansche grenzen nog steeds eene groote tegenstrijdigheid. De dagbladen van Bayonne hebben zulks bepaald, als onwaar, tegengesproken; daarentegen wordt in een berigt uit St. Jean-de-Luz van den 17 dezer geschreven, dat de genoemde personaadjen den 28 September uit Salzburg waren vertrokken, St. Jean-de-Luz gepasseerd, en, in weerwil van het strenge toezigt, in den avond van den 16den, de een over Vera, de ander in de rigting van Urdan de grenzen overgegaan en behouden te Elisondo waren aangekomen.

Het volgende blijk van menschlievendheid, met eene tegenwoordigheid van geest, welke in een slechts *zes en een halfjarig* kind, te regt bewondering verdient, is te merkwaardig, om niet algemeen bekend te worden gemaakt.

Onlangs ontstond er brand in eene slaapkamer van het hotel Bellevue te G....., de vlammen verteerden spoedig een gedeelte van het huisraad, en hadden zelfs reeds het bed bereikt, waarop zich twee kinderen van de bewoners des hotels bevonden.

De oudste, slechts zes en een half jaren oud, Modeste genaamd, wiens kleederen reeds geheel in brand stonden, sprong uit zijn bed en spande, niettegenstaande zijn ligchaam op onderscheidene plaatsen deerlijk was gebrand, al zijne krachten in, om zijn broertje uit de vlammen te redden; doch vergeefs! de smarten, die hij verduurde, maakten het hem onmogelijk. Het vuur verbreidde zich inmiddels al meer en meer; de kleine behield echter zijne tegenwoordigheid van geest, en eenen stoel hebbende genomen, plaatste hij dien onder de bel, klom er op en belde toen onderscheidene malen, om de huisgenooten van het gevaar te verwittigen; hierop kwam men dadelijk toeschieten; de kinderen werden gered en het gebouw bleef voor een' vernielenden brand bewaard.

De ontroering zijner moeder ziende, strekte het knaapje zijne armpjes naar haar toe, op een' geruststellenden toon uitroepende: »Schrik niet, moeder! het is niets."

MENGELINGEN.

Wij Zelven en onze Naasten.

»Zoo ik niet Alexander was, zoude ik »Diogenes willen zijn," was een vermaard gezegde van den Macedonischen held; en de philosophische Tonbewoner zoude hierop zeer wel hebben kunnen antwoorden: »Ik »zoude Alexander willen zijn, zoo ik niet Diogenes was!" Dit is inderdaad de algemeene uitzondering en de voorwaarde *sine qua non* van onze eigenliefde, wanneer wij de hoogste bewondering of benijding van andere koesteren. Wij zouden gaarne deze of gene willen zijn, indien wij niet wij zelf waren, of zoo als men het dikwerf en gemeenzaam, zeer juist, hoort zeggen, wij zouden gaarne *in de plaats* (in de omstandigheden) van dezen of genen willen zijn. Niemand wenscht eigenlijk *een ander* te zijn in stede van zich zelf. Wij kunnen wel den wensch koesteren onze plaats, onzen stand en omstandigheden, met die van anderen te ruilen, wij kunnen wenschen de schatten van dezen, de gezondheid en krachten van genen, de bekwaamheid, geleerdheid of andere begaafdheden van eenen derde, enz. te bezitten — maar wij willen altijd *wij zelven* blijven, en ons over het bezit der gewenschte schatten, voordeelen of begaafdheden, zelven verblijden; anders ware de ruiling ons hoegenaamd niets waardig; anders waren het ook niet wij zelven, die het voordeel van de ruiling hadden, maar anderen, en wat gaan ons (behoudens algemeene menschlievendheid) anderen aan? In het laatste geval zoude de tegenwoordige bezitter altijd nog het genot daarvan hebben. Wij zouden er niets bij winnen. Zulke gedachten dringen zich bij ons tot eindeloos op, zonder dat wij eigenlijk de reden daarvan weten, ten zij wij erkennen, dat onze zelfliefde alles te boven gaat.

De ellendigste bedelaar, die aan de deur eens rijkaards jammert en smeekt om een stuk brood of om een' aalmoes, zoude, wanneer men hem al de pracht, weelde en overvloed, welken hij benijdt, aanbood, onder de enkele voorwaarde, dat hij te gelijker tijd *alle* herinnering van zijnen vorigen toestand, hoe beklagenswaardig die ook mogt zijn, van zich werpen en verliezen moest, zulk een bedelaar, zeggen wij, zoude het aanbod, onder deze voorwaarde, met verachting van de hand wijzen. Hij zoude vurig wenschen zijnen *toestand* te mogen verwisselen; maar hij zoude er op aandringen, dat hij zijne gedachten moest behouden, dat hij zijnen vorigen toestand met den tegenwoordigen vergelijken, en zich over het contrast verblijden mogt. In geen geval zoude hij *zijne eigene blijdschap over zijne gelukkige standverwisseling* en over de bevrijding uit zijne rampzalige omstandigheden willen ontberen. Alles, wat zijne hebzucht, zijne wangunst, zijn misnoegen, zijn gemor en zelfs zijn wanhoop gaande maakte, heeft betrekking tot een groot geluk dat voor *hem zelven* daaruit voortspruiten moet; en wanneer hij, om dit geluk te verkrijgen, met zijn eigen bestaan verdwijnen moet, kan hij daar verder geen belang bij hebben. Dit is het resultaat van alle aandoeningen en gewaarwordingen van het hart, zoo wel als van alle redeneringen van het verstand.

Ik zag eens een doodarm, fatsoenlijk man, een kunstenaar, met wien het, gelijk men zegt, verloopen was, voorbij een prachtig landhuis wandelend, eensklaps verrukt stil staan. »Hoe gelukkig en te vreden zoude ik zijn," riep hij uit: »indien dit huis, met zijn' fraaijen tuin en heerlijk uitzigt mijn eigendom ware, terwijl ik thans naauwelijks weet, of ik mijn vermoeid hoofd des nachts zal kunnen nederleggen, en of ik morgen wel een' karigen maaltijd zal kunnen genieten. Naauwelijks had hij dezen wensch geuit, of een voorbijganger, die den eigenaar van het prachtige huis van nabij kende, verzekerde hem, dat deze een gevoellooze woekeraar, een mededoogenlooze vrek, een volslagen zotskap was, die zich in den kring der aanzienlijken drong, en zich ter aarde boog om een grimlachje van een' hoveling te verwerven, die van elk regtgeaard en waarlijk fatsoenlijk man bespot en veracht werd. — »Liever wil ik een hond zijn," riep de arme man, »en de maan aanblaffen, dan, zulk een gelukkige!!!

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 22sten dezer, de Engelsche Sloep Water Witch, Kapt. G. Fraser.

Den 24sten, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. William Payne, — Beide naar Demerary.

Idem, de Nedrl. Sloep Dolphyn, Kapt. G. Eilert, naar het Opper-District Nickerie.

Idem, het Schip Julia, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam, lading: 398 vaten Suiker, 58 balen Schoone Katoen, 1 vat oud Koper en 7 vaten Rum.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.